

dog for at imødefomme andre Medlemmer være villige til at lade Lovforslaget gaa finantseelt længere ned. Vi have selvselgelig knyttet dette Forbehold til den Betingelse, at vi kunde vinde en saadan Tilslutning i Udvalget, at vi kunde vente Forslaget vedtaget her i Thinget; thi, som det ærede Medlem selv har bemærket, er vort Forslag jo i sin Tid hverken blevet støttet af den høitærede Krigsminister eller senere af Landstinget, saa det vil jo let kunne forstaaes, at der ikke vilde være nogen Forstand for vort Vedkommende i at opstille Noget, der ikke kunde finde Tilslutning, idet jo det, der staar som en diametral Modsetning, er Landstingets Forslag paa den ene Side og det ærede Medlems paa den anden Side; og det er mellem dem, der skal udjevnes, og ikke mellem noget Forslag fra vor Side. Jeg har nu givet min Betragtning af det Forslag, der er vedtaget af det høie Landsting. Jeg skal tillade mig kortelig, for at det høie Thing skal kunne forstaa det Valg, jeg har maattet træffe, ved Siden deraf at fremstille et Billede af det Forslag, der er fremkommet af det ærede Mindretal, og hvis Motivering vi jo nylig have hørt. Om dette Forslag siges der i Erklæringen flere Ting, hvormed det ærede Mindretal har troet at burde anbefale det til at vedtages. Dette Forslag navnes først som det af Folkethinget vedtagne. Jeg havde allerede igaar Leilighed til derom at udtale, at dette kun kan siges i meget indskrænket Betydning; thi det er ikke et Udtryk for, hvad Folkethinget ønsker med Hensyn til en Hærlø. Det er oplyst igaar, at en Eredivedel, nemlig dem, der føres af de ærede Medlemmer for Præstys Amtis 6te Valgkreds (Vojfen) og Kjøbenhavns Amtis 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), stemte mod det, og at vi fra vor Side kun stemte for det med det udtrykkelige Forbehold, at vi fandt Lovforslaget i den Skikkelse, det havde, ubrugbart og kun fremmede det, for at det kunde gaa videre til Landstinget. Det er altsaa kun en Eredivedel, eller som det ærede Medlem oplyste om igaar, endog kun en Femtedel eller en Fjerdedel — Brøden kommer det ikke saa nøie an paa — hvis Forslag det egentlig er. Men jeg skal dernæst tillade mig tillige med Hensyn til, at det ærede Medlem betegner dette Forslag som det, der er vedtaget af Folkethinget, at gjøre opmærksom paa, at den Betegnelse ogsaa i en anden Henseende ikke er ganske korrekt; thi det Forslag, der blev vedtaget af Folkethinget, og det, som det ærede Medlem nu opfordrer Folkethinget til at befordre videre til Landstinget, det er det ærede Medlems Forslag, saaledes som det blev vedtaget, for andet paa et ikke uvæsentligt Punkt, nemlig derhen, at Befalingsmandslevernes Antal er formindsket fra 600 til 500 Mand. Jeg tilstaa, naar man vil vise Smødekommens ligeoverfor Landstinget, er det en aparte Maade at vise den paa, at gaa i den sit modfattede Retning af,

hvor Vedkommende staar. Jeg gjør opmærksom paa, at denne mindre Korrekthed er kommen ind i Betegnelsen. Men dernæst omtaler det ærede Medlem dette Forslag som et i militær og finansiel Henseende brugbart Hærløforslag. Jeg beklager, at jeg ikke er istand til at kunne slutte mig til det ærede Medlems Opfattelse i saa Henseende. Det ærede Medlem reducerer jo nemlig Fodfolket for Felt hærens Vedkommende fra 30 til 20 Batailloner (Berg: Det er ikke Tilfældet!) Er det ikke Tilfældet? (Berg: Nei!) So, det ærede Medlem har 20 Liniebatailloner — Garden kunne vi jo holde borte — og 20 Forstærkningsbatailloner, men det Forstærkningsbatailloner, som ikke paa nogen Maade kunne bruges som Felt hæ. Det Standpunkt, det ærede Medlem overhovedet indtager ved sit Forslag, vilde jeg kunne forstaa, hvis der bag hans hele Virken i militær Retning gif en bestemt Bestræbelse for at faae Kjøbenhavns Befæstning gennemført; thi en Indskrænkning af den mobile Hær er der kun militær Forstand i under den ene Forudsætning, at man vil indskrænke Kampen til et enkelt befæstet Punkt. Under den Forudsætning indrømmer jeg, at saa kan det ærede Medlems Forslag med nogle mindre Rettelser bruges. Men saa kan man ganske vist gjøre det en hel Del simplere, idet man kan stryge lidt af Rytteriet og Feltartilleriet, og saa blot give omtrent 3 Gange saa meget Fæstningsartilleri til. Med saadanne smaa Modifikationer kan det bruges med det ovennævnte Hensyn for Die. Men ligger der ikke en saadan Tanke bagved det ærede Medlems Forslag, er der efter min Opfattelse ingen militær Mening i det. Jeg skal gaa videre i Betragtningen af det ærede Medlems Forslag. Naar Rytteriet indskrænkes fra 15 Eskadroner til 12 Eskadroner, faar det den høist besynderlige Formation og Tjenesteturmus, at ingen Befalingsmand i Rytteriet nogeninde vil have set, hvorledes man evolverer med en Eskadron, inden man skal rykke ud. Fæstningsartilleriet er ligeledes indskrænket til under det Nødvendigste af det, som behøves ved de nuværende Fæstningsanlæg; thi det ærede Medlem vil jo erindre, at han har været med til — og jeg skal erkende, at jeg paa den Tid stod sammen med det ærede Medlem — at bevilge forskellige Kanoner til Kalkbrændestovret og Strickers Batteri; men Konsekvensen deraf er den, at disse Kanoner ogsaa maa have det nødvendige Betjeningsmandskab. Saa længe man ikke har mere end 4 Kompagnier Fæstningsartilleri til Søbefæstningen, er det umuligt at betjene dem, og derfor siger jeg, at en Udvidelse af Fæstningsartilleriet lige overfor det nuværende Befæstningsstandpunkt er en aldeles uundgaaelig Nødvendighed, hvad Mening man end kan have med Hensyn til en kommende Befæstningsplan. Det ærede Medlem foretog en Beregning, som jeg ikke hørte saa nøie, saa jeg maa